

Kiisa

TIIRISMAAN LATU ry:n jäsenlehti nro: 2 toukokuu 2021

Johtokunta 2021

Puh.johtaja: Hannu Backman email:hannu.backman(at)phnet.fi 044 - 3320 232
Varapuh. joht. Anni Viljanen email:anni.viljanen(at)outlook.com 040 - 554 1561
Sihteeri: Päivi Virtanen email:paivivirtanen12(at)gmail.com 050 - 387 9664

Siskoliisa Keskiväli email:titi.keskivali(at)elisanet.fi 050 - 338 4391
Hannu Tuunanen email:hannu.tuunanen(at)phnet.fi 044 - 270 0462
Terhi Koivisto email:terhi.k.koivisto(at)gmail.com 0400 - 939 690
Jorma Kampman email:jorma.kampman(at)luukku.com 044 270 0105
Timo Riikonen email:timo.riikonen1(at)gmail.com 0400 - 498 618
Jarno Malaska email:malaska(at)gmail.com 040 - 737 6191
Helena Kämäräinen email:helena.kamarainen99(at)gmail.com 0400 - 325 290
varajäsenet:
Tiina Riikonen email:tiina.riikonen(at)iki.fi 050 - 560 1770
Mika Rantakari email:mika.rantakari(at)gmail.com 045 - 670 5557,

rah.hoitaja:

Helena Kämäräinen email: helena.kamarainen99(at)gmail.com 0400 - 325 290

tarv.hank:

Tiina Riikonen email:tiina.riikonen(at)iki.fi 050 - 560 1770

Kiisa:

Reino Koho email:kohoreino(at)gmail.com
jäsenasiat: Erämiehentie 8 15870 Hollola 0400 - 155 238

Tiirismaan Latu ry:n tili nro: FI85 4212 1120 0169 63

Jäsenasiaa

Jäsenetuja:

- Suomen Ladun jäsenenä saat jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan.
- Alennuksia Suomen Ladun toimintakeskuksista ja matkapalveluista.
- Kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Katso lisätietoja Latu ja Polku lehdestä

Tiirismaan Ladussa oli vuoden 2020 lopussa 1671 jäsentä.

Jäsenyyteen liittyvissä asioissa ota yhteyttä Reino Kohoon puh. 0400 - 155 238

Voit myös lähettää sähköpostin Suomen Latuun osoitteella

jasenpalvelu@suomenlatu.fi

Suomen Latu hoitaa keskitetysti jäsenrekisteriämme, puh. *09 8567 7450*

Tiirismaan Ladun omat internetsivut löydät osoitteesta: www.tiirismaanlatu.fi

Suomen Ladun osoite on: www.suomenlatu.fi.

Parhaiden on helppo hymyillä!

Koronakevät on saapunut mutta valoa näkyy sekä kevässä että kesässä. Rokotukset ovat hyvässä vauhdissa ja kyllä miltei kaikki ovat ainakin yhden piikin saaneet ennen juhannusta. Kunhan saadaan tuo terveystilanne kuntoon syksyksi niin aloitamme taas aktiivisemmän toiminnan.

Ei korona-ajassa kaikki ole ollut huonoa; olemme oppineet uusia tapoja toiminnan tekemiseksi. Ympäröivistä haasteista huolimatta toimintamme on ollut erittäin hyvää joka on huomioitu lähikunnissa sekä myös valtakunnallisesti.

Ensimmäiseksi seuramme arvioitiin Hollolan liikuttajaksi ja heti tuon huomion jälkeen Suomen Latu valitsi meidät vuoden 2020 parhaaksi yhdistykseksi! Lisäksi vielä Päijät-Hämeen urheilu ja liikunta nimesi Tiirismaan Ladun vuoden 2020 liikuttajaksi.

Tietysti Kaikki tämä ”klamouri” aiheuttaa meidän toiminnalle entistä enemmän paineita joihin pyrimme vastaamaan parhaamme mukaan!

Tähän haasteeseen tarvitsemme myös jäsenistömme tukea sekä osallistujina että myös uusia vetäjiä eri lajiryhmiin.

Menestys ei ole tullut ilman kovaa työtä josta KIITOS kaikille jäsenille!

Hannu Backman
Puheenjohtaja

Hannu ja Tiina vastaanottavat
Kunniakirjan SL:n puheenjohtaja
Kirre Palmilta

Kuvat: Helena K

Kannen kuva: Reiska

Tulevia tapahtumia:

Kesän tapahtumat ovat vallitsevan pandemian vuoksi tauolla tai niitä toteutetaan kulloinkin voimassa olevien suositusten mukaisesti rajoitettuna.

Tarkista tulevat tapahtumat nettisivuiltamme tai Facebookista.

elokuu

la 28.8.21 Nuku yö ulkona Mukkulassa - katso sivu 8
Tiirismaan Ladun metsähotelli myös suunnitteilla.
Seuraa kotisivujamme www.tiirismaanlatu.fi

syyskuu Vko 37 Ruskaviikko - katso sivu 5

Kilometrikisa on alkanut ja jatkuu koko kesän - katso sivu 6

Polkujuoksulenkit jatkuvat viikottain, ajat facebookissa

Maastopyörälenkit jatkuvat viikottain, ajat facebookissa

Muista tapahtumistamme ilmoittelemme Facebookissa ja nettisivuillamme.

Myllykieppi: varaukset Hannu Backman puh. 044 - 3320 232

Jäsenet:30 €/vrk. (2 henk.)10 €/ vrk. (lisähenk. Aikuiset)

5 €/ vrk. (lisähenk. lapset)

Yritykset ja yhteisöt 120 €/vrk

Rautakankare (vain kesäisin)

Anni Viljanen p. 040-554 1561 anni.viljanen@outlook.com

Jäsenryhmät 100€/vrk

Yritykset ja yhteisöt sopimuksen mukaan

RUSKAMATKA VIKOLLA 37/ 2021 SAARISELÄN SUUNNALLE

Syksyn parhaaseen ruska-aikaan suuntaamme jälleen pohjoiseen, tällä kertaa Saariselän tuntureille ja UKK-puistoon. Maastoon voit lähteä Kiilopäältä tai Saariselältä. Jos on tarpeeksi kiinnostuneita pidempään vaellukseen, voi bussi viedä Rajajooseppiin asti, josta vaeltaen Kiilopäälle/ Tievatuvalle.

Päiväretkeilijöille on varattu majoitustilaa Kiilopäältä seuraavasti:

Retkeilyhostelli Ahopää 100 €/ 7vrk 2-4 hlön huoneessa. Kerrossängyt. WC:t ja kuivauskaappi käytävällä. Pieni yhteiskeittiö. Suihkut ja saunat käytössä päärakennuksessa päivittäin.

Lapin mökki 630 €/ 7vrk 2-4 henkilölle. Kerrossängyt, joissa leveä alapeti.

Keittonurkkaus astioineen, mikrouuni, 2x sähkölevy, jääkaappi, kahvinkeitin, sauna/ suihku, wc, kuivauskaappi.

Liinavaatteet, pyyhkeet ja lähtösiivous kuuluvat kaikkiin majoitusvaihtoehtoihin, samoin mahdollisuus osallistua viikko-ohjelman mukaisiin retkiin (ennakkoon sovittaessa).

Kaikkiin majoitusmuotoihin puolihoitopaketti, eli aamiainen ja päivällinen) 220 €/ 7 päivää.

Varaus on voimassa 20.5.2021 asti, joten teettehän varauksenne nopeasti. Myöhemmin saattaa olla vain hajapaikkoja.

Majoitusvaraukset Saariselältä omatoimisesti.

Vaeltajille on varattu kotimatkaa edeltävälle yölle majoitus liinavaatteineen, ruokailut ja sauna Tievatuvalta hintaan 45 €/ hlö.

Lähtö pe 10.9.2021 Hollolan uimahallilta klo 19:30

Lahden matkakeskuksesta klo 20:00

Jyväskylän matkakeskuksesta noin klo 22:15

Paluu la 18.9.2021

Bussikuljetuksen hinta max 170 €/ hlö lähtijöiden määrästä riippuen. Maksutiedot saatte myöhemmin. Jo totuttuun tapaan pidetään elokuussa suunnittelupalaveri Messilässä.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: [terhi.k.koivisto\(at\)gmail.com](mailto:terhi.k.koivisto(at)gmail.com), 0400-939 690

Tervetuloa Kilometrikisaan 2021!

Kilometrikisa 2021 poljetaan 1.5.-22.9.2021. Tervetuloa mukaan ja innostamaan myös uusia polkijoita mukaan omalta työpaikalta tai muusta yhteisöstä! Luvassa on 145 ihanaa kisapäivää pyörän selässä :)

Kilometrikisassa on tuttuun tapaan mukana myös **Minuuttikisa** ja **kuhtasarja**. Minuuttikisaan ei ilmoitauduta erikseen vaan kaikki joukkueet ja kaikki joukkueiden jäsenet voivat kirjata halutessaan järjestelmään kilometrien rinnalla myös aikaa. Yksittäisen polkijan on mahdollista joko aikaa tai kilometrejä tai molempia.

Ajatko sähköavusteisella pyörällä?

Mikäli käytät sähköavusteista polkupyörää osassa tai kaikissa matkoistasi, käy laittamassa Omat tiedot -sivulla asetus päälle, jonka avulla voit helposti kirjata minkä tahansa päivän kirjauksen joko tavallisella tai sähköavusteisella pyörällä ajetuksi matkaksi.

Selvitä pyöräilykilometriesi kalorikulutus kalorilaskurilla!

Omat tiedot -sivulla voit laittaa myös taustatiedot kilokalorikulutuksen arviointia varten. Kalorit lasketaan vain lihasvoimin poljetuista kilometreistä. Antamasi taustatiedot ja lasketut arviot kilokalorikulutuksesta näkyvät vain sinulle itsellesi, ja voit päivittää niitä milloin tahansa. Kaikki omaan tunnuksesi liittyvät toiminnot sekä oman joukkueesi sivun löydät sivun oikeasta yläreunasta (vie hiiri oman tunnuksesi päälle).

Jaamme tietoa Kilometrikisasta myös kisan sosiaalisen median kanavilla Facebookissa ja Instagramissa. Otahan tilit seurantaan.

Tiirismaan Latu on mukana kisassa nimellä: **Tiirismaanlatu**.

Joukkueen osallistumiskoodi on: **polkupyöräilijät**.

Sivulla www.kilometrikisa.fi on säännöt ja siellä voit käydä tutustumassa ja osallistua kisaan.

Tsemppiä kisaan ja pyöräilyn iloa!

Maastopyöräilykuulumisia

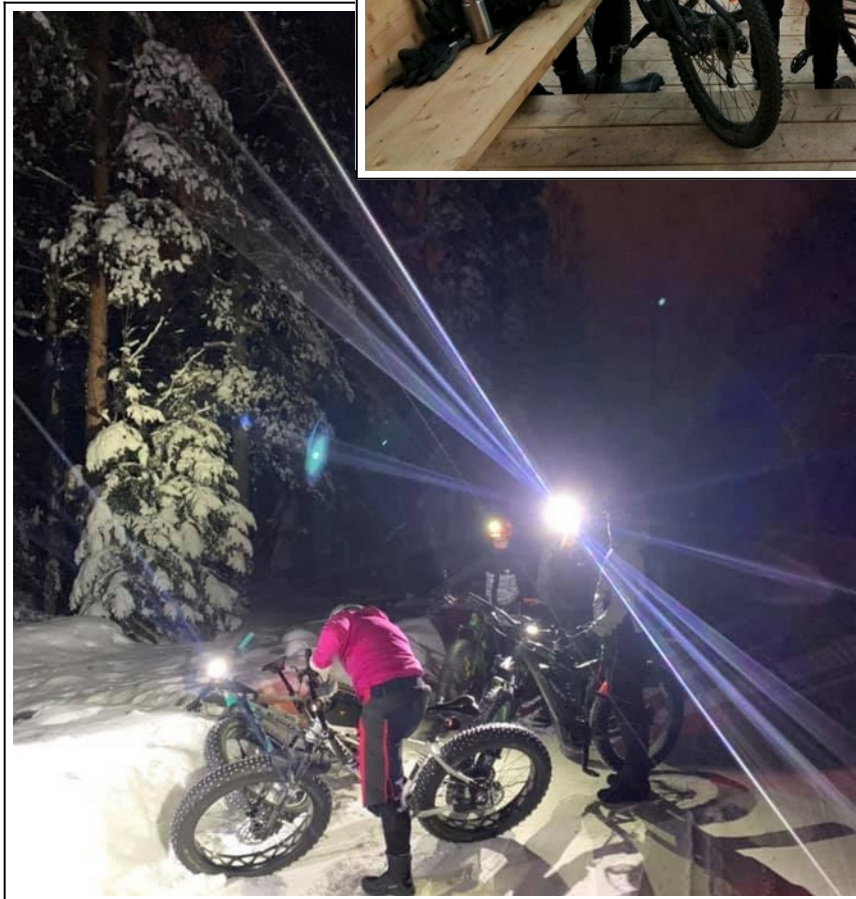
Maastopyörälenkkejä ajetaan kulloinkin voimassa olevien koronarajoitusten mukaan.

Seuraa oikea-aikaista tiedotusta Facebookin Maastopyöräily/Tiirismaan Latu-ryhmästä, instasta @tiirlamtb ja nettisivuilta.

Tätä kirjoittaessa toukokuun alussa, voimassa on edelleen 6 hengen kokoontumisrajoitus.

Pyöränhuoltopäivä ja tekniikkakurssit siirtyvät kunnes saadaan kokoontua isommin. Viikkolenkit aloitetaan jollakin konseptilla toukokuussa.

terv. Mtb-jaos

Vietä yö ulkona vastuullisesti 26.08.2020

Viidettä kertaa järjestettävää Nuku yö ulkona -kampanjaa vietetään Suomen luonnon päivänä 29.8.2020. Yönsä voi viettää luonnon helmassa jokamiehen oikeuksista nauttien, omalla takapihalla tai Suomen Ladun ja muiden tahojen järjestämissä tapahtumissa.

Kokosimme vastuullisen “ulkoyöpyjän” vinkit tähän tiedotteeseen. ‘

Missä saa nukkua?

- Voit nukkua yön ulkona omassa pihassa, puutarhassa, rannassa, terassilla tai parvekkeella.
- Luonnossa voit nukkua vaikka metsässä, kalliolla, suon reunassa, lammen tai meren rannalla, luonnonniityllä tai joen varressa, joka ei ole toisen piha-aluetta.
- Kansallispuistoissa ja muilla suojelualueilla voit yöpyä siellä, missä leirytyminen on sallittu. Asia on syytä tarkistaa etukäteen.
- Isoilla ulkoilualueillakin voi olla leirytymistä koskevia ohjeita. Tiedon löytää netistä.
- Puistomaisissa kaupungin metsissä voi useimmiten myös tilapäisesti yöpyä, mutta muille kaupunkilaisille ei saa aiheuttaa haittaa.

Missä EI saa nukkua?

- Ilman lupaa ei saa nukkua toisen pihassa tai mökkirannassa.
- Myöskään viljelyille pelloille tai viljelyksille ei ole asiaa.
- Monilla virkistys- ja suojelualueilla (tai ainakin osassa niitä) on yöpyminen kielletty. Tarkista aina etukäteen!

Mitä pitää muistaa, kun nukkuu yönsä ulkona?

- Elä siivosti! Olet luonnossa yökylässä!
- Yleiseen käyttöön tarkoitettulle nuotiopaikalle saa tehdä tulen, jos metsäpalovaroitus ei ole voimassa. Muualle ei saa tehdä avotulta, ellei ole maanomistajan lupaa.
- Pystyssä olevista tai maahan kaatuneista puista ei saa katkoa oksia. Maahan pudonneita risuja saa kerätä.
- Kaikki roskat pitää viedä lähtiessä pois luonnosta.

•Nauti. Elokuun pimeät illat ovat ihania!

Tervetuloa Tiirismaan Ladun polkujuoksijoiden iloiseen porukkaan!

”Kiuru konsertoi,
säestäjänä polku.
Hidas käy tanssiin.”
(*haikukone*)

”Koteihinsa muut menevät,
majoillensa matkoavat.
Mull on korvessa kotoni,
kankahilla kartanoni,
tuulessa tulisijani,
satehessa saunan löyly.”
D.E.D. Europaeus

Polkujuosijat lähdössä kesäiselle lenkille

Tiirismaan Ladun polkujuoksulenkeillä on ollut vauhtia muttei vaarallisia tilanteita koko alkuvuoden. Koronarajoitusten sallimissa rajoissa ohjattuja polkulenkkejä on järjestetty pienryhmissä ja jokaiselle on löytynyt sopiva vauhtiryhmä hitureista nopsajalkoihin. Lumiseen aikaan pysyteltiin merkityillä hoidetuilla maastoliikuntapoluilla, mutta kevään tullen kirmailualueemme on laajentunut Nastolan ja Tennilän suuntiin aivan uusille urille.

Lenkeillä on usein myös joku erikoisteema, kuten mäkipivedot, juoksutekniikka, vauhtileikkittely, pitkä lenkki tai mitä nyt kaikkea keksitäänkään. Ja keksitäänhän me.

Seuraa Tiirismaan Ladun Facebook -sivuja. Siellä kerrotaan suunnilleen edellisenä viikonloppuna aina seuraava polkujuoksupaikka ja -aika. Juostaan joko maanantai- tai keskiviikkoiltoina, alkaen klo 18 eri puolilla Lahtea ja Hollolaa.

Rohkeasti mukaan vaan. Ketään ei jätetä ja toistaiseksi kaikki (myös ohjaajat) ovat löytäneet metsästä poisikin. Tosin eksymisestäähän seuraa aina vaan parempi lenkki.

Nähdään poluilla! toivottavat polkujuoksuohjaajat: **Iiris, Helena, Mika, Jarno, Susanna, Marjo, Virve, Hanna ja Anne**

Teksti: Anne R

Kuva: Tiirismaan Ladun FB

Latuliiveä hankinnassa

Tiirismaan latulaisilla on mahdollisuus hankkia itselleen ulkoiluliivi Tiirismaan Ladun logolla varustettuna.

Väri on Suomen lipun sininen, valkoisilla vauhtiraidoilla sekä oranssilla tereellä valkoisen vauhtiraidan sisällä.

Tarjolla on naisten malli, "muotoiltu" sekä unisex-malli, joka on hiukan leveämpi ja käy sekä miehille että naisille. Edessä vetoketjutaskut.

Näitä voi tilata itselleen n.**50 euron** hintaan.

Koot ovat naisille S - XL ja unisex-koot S - XXL.

Helena voi kertoa lisätietoja hankinnasta ja mahdollisesta sovitus ajasta

p. 0400 325 290 *email: [helena.kamarainen99\(at\)gmail.com](mailto:helena.kamarainen99@gmail.com)*

Tilaappa itsellesi mukava ulkoiluliivi oman yhdistyksesi tunnuksilla.

Latu-huppareita edelleen saatavilla

Tilaamme Helly Hansen huppareita Tiirismaan Ladun painatuksella. Selkään tulee mustalla Tiirismaan Latu since 1957 ja eteen sydämen kohdille Tiirismaan Ladun logo, sekin mustana. Hupparin väri harmaa oranssein terein. Hupullinen ja vetoketjutaskuilla. Lämmintä materiaalia. Koot S-XXL.

Hintaa tulee n. 90€ riippuen tilausmäärästä.

Tilaukset sähköpostilla: Helena.kamarainen99@gmail.com

Uudet polkujuoksuohjaajat esittäytyvät!

Anne Rauhamäki

Kun on koko ikänsä juossut pitkin metsiä, voi kai sitä joskus ottaa muitakin mukaan? Olen Anne Rauhamäki ja sijaitsen Hollolan takamailla. Suunnistus- ja metsälenkkeilytaustaa Päijät-Hämeen metsissä on noin 35 vuoden ajalta, ikää siis vähän sitä enemmän. Omat lenkkini nautin mieluiten mahdollisimman pitkinä ja rauhallisina ja satunnaisesti ilmoittaudun mukaan myös polku-ultrakisoihin, jos tarjolla on uusia elämyksiä. Teknologiasta en ole kiinnostunut, metsissä kuljen pääosin suunnistuskartan, muistin ja vaistojen varassa. Kilometriaikoja tai gps-jälkiä minulta ei siis kannata kysellä, mutta pois osaan aika varmasti. Välillä voin vetää vähän vauhdikkaampiakin lenkkejä - tunnin verran nyt aina jaksaa juosta kovaakin – mutta muuten viihdyn kaikenlaisissa vauhdeissa ja maastoissa. Tiirismaan Ladun polkujuoksuporukka vaikuttaa oikein mukavalta, joten enköhän minä näissä kuvioissa tule viihtymään, mikäli vaan kaikelta muulta mielenkiintoiselta työ- ja harrastustoiminnalta ehtii.

Hanna Keränen

Toisen polven latulaisena olen liikkunut metsissä lapsuudesta saakka. Lapsuudessa ja nuoruudessa harrastin suunnistusta, hiihtosuunnistusta, partiota ja pesäpalloa. Aikuisiässä paluu urheilun pariin tuli pikkuhiljaa lasten syntymisen jälkeen. Nyt vapaa-aika täytyy liikunnasta ja luonnosta. Kerran tai kaksi kesässä piipahdan harrastepesistä pelaamassa, mutta enemmän tykkään liikkua rullaluistimilla, suksilla, käydä kuntonyrkkeilemässä, kahvakuulailemassa tai tangon kanssa heilumassa crosstrainingissa. Arkena ja viikonloppuisin vietän paljon aikaa metsässä joko polkujuosten, kävelten, retkeillen tai vaeltaen. Viikonloppuretket lähikansallispuistoihin tai nuotion ääreen tuovat sopivasti katkoja arkeen. Mukaan lähtee puolison tai ystävien lisäksi riippumatto tai telta sekä mahtavat retkievät.

Onneksi vielä joskus saan houkuteltua kaksi teini poikaanikin mukaan metsään. Jo useamman vuoden ajan olen käynyt vaeltamassa Lapissa ja käsivarren karu luonto on vienyt mennessään. Myös Pallaksen maisemat ja maastot ovat erityisen lähellä sydäntä. Uusin harrastukseni on perhokalastus, joka vaatii vielä paljon harjoitusta. Onneksi perheen miesväki ovat innokkaita kalastajia varsinkin, kun samaan aikaan pääsee nauttimaan Lapin maisemista.

Polkujuoksusta innostuin viime keväänä ladun pop up –lenkkeistä. Minusta on ihana juosta ja kävellä lähimetsissä omaan tahtiin. Uusilla merkatuilla poluilla pääsee tekemään erilaisia lenkkejä eri reittejä yhdistellen. Metsässä liikkua pääsee hyvin irti työpäivän kiireistä ja liikenteen melusta. Polkujuoksussa parasta on vaihteleva maasto ja kun pitää koko ajan miettiä ja olla tarkkana mihin astuu. Kesken lenkin voin pysähtyä kuuntelemaan hiljaisuutta ja katselemaan maisemia ihan suurempaa kiirettä. Kerran kun on poluilla juossut ei halua enää palata asfaltille.

Marjo Kuusilehto

Juoksua olen harrastanut yli 10 vuotta, mutta polkujuoksuun hurahdin 7 vuotta sitten asuessani Slovakiassa. Kuulin kyllä vasta jälkikäteen, että tällä lajilla on oma nimikin, polkujuoksu. Polkujuoksussa minua kiehtoo metsässä ja luonnossa liikkuminen. Yksikään polkujuoksulenkki ei tunnu tylsältä eikä kilometrien kulumista tarvitse matkan varrella miettiä. Fyysisen ponnistelun lisäksi antoisaa on se hyvä mieli, jonka luonnosta saa kaupan päälle.

Olen käynyt Tiirismaan Ladun polkujuoksulenkeillä n. 3 vuotta ja siirtynyt vähitellen myös ohjaajakaartiin. Polkujuoksuohjaaminen ja lenkkien vetäminen on antoisaa, koska lenkeillä käy niin mahdollittoman mukavaa porukkaa ja yhdessä juokseminen on huomattavasti hauskempaa kuin yksin tallustaminen.

Tiirismaan Ladun polkujuoksulenkeillä vedän yleensä maltillisia tai hitaampia ryhmiä. Meillä ohjaajaporukassa on mahtava ja idearikas yhteishenki. Minun polkujuoksulenkeillä on aina pieni retkimeininki. Maisemia pysähdytään ihastelemaan ja reitit valikoituvatkin usein mielenkiintoisten luontokohteiden ja maisemien takia. Toivottavasti myös vähemmän juosseet rohkaistuisivat lähtemään kokeilemaan tätä hienoa lajia.

Perheeseeni kuuluu aviomieheni sekä kolme aktiivisesti harrastavaa teiniä. Yritämme löytää aina välillä aikaa yhteiseen liikkumiseen luonnossa. Maastopyöräily on koko perheen yhteinen laji. Ulkona ja luonnossa tapahtuva oppiminen on myös oleellinen osa työtäni opettajana. Suuntaammekin oppilaiden kanssa säännöllisesti koulun lähiympäristöön puuhailemaan milloin mitäkin. Parhaat hetket vietetään luonnossa!

Hiihtämässä Kilpisjärvellä

Takana hyvin erilainen hiihtoviikko! Korona vei tänä vuonnakin Ladun bussimatkan, mutta yksityishenkilöinä, omin kyydein, meitä oli muutama tiirismaalainen viikon verran nauttimassa Kilpisjärven lumista ja maisemista. Yhden välivuoden jälkeen olivat taukopaikat ehtineet jo kokea monta muutosta, ja lisää taitaa olla tulossa, päätellen luontotalon p-paikalla olevasta tavaramäärästä. Fiksattu oli Retkullakin paljon, niin majoitusrakennuksessa, kuin vastaanotossa ja muissakin tiloissa. Toivottavasti ensi vuonna eletään jo normaalia aikaa, ja päästään taas isolla joukolla matkaan. Ei sen puoleen, oikein hyvin meillä meni näinkin!

Viime kevät jäi väliin näissä maisemissa, niin jo oli tullut vaikka mitä uutta! Kuten Saana kota.

Laskimme alas Saanajärven päivätuvalle. Hämmästys oli suuri, kun tupaa ei ollutkaan missään! Sen paikalla oli pelkkä valkoinen rinne. Järven toisesta päästä löytyi sitten kaksi uutta kotaa. Nyt on valoisat kodat! Kattoikkunatkin revontulten katseluun.

Kuohkimajärvelle piti tehdä latu itse. Ei juuri vanha jälkikään erottunut lumesta, vaikka edellisenä päivänä siellä oli ollut runsaasti kävijöitä. Ladun teko kävi työstä, sillä lumi tarttui suksenpohjiin huolella! Kiitos etummaiselle uran aukojalle!

Reitti on nyt linjattu eri kohtaan, koska koronan takia Ruotsin ja Norjan rajoja ei saa ylittää. Hetken kuluttua kämpällä oli väkeä, kuin pipoa. Tuvalta on kolmen valtakunnan pyykille 500 m. Sitäkään ei nyt saa kiertää.

Palatessa latukelkkakin tuli lopulta vastaan, ja luisto parani heti.

Retkeilykeskuksen rakennukset näkyvät Saanan juurella. Se on meidän perinteinen, kodikas majapaikkamme Kilpisjärvellä.

Tsahkaljärvelläkin on uusia rakenteita. Edessä varauskota ja rannan lähellä avoin kotolaavu.

Viimeisenä päivänä käytiin valloittamassa Saana.

Kylällä paistoi aurinko, mutta sankka sumupilvi oli parkkeerannut huipulle. Korkein kohta kuitenkin löytyi ja nimet kirjattiin vihkoon.

Teksti ja kuvat: Terhi Koivisto (FB)

email@Kiisa email@Kiisa email@Kiisa

Onko Printtilehtesi hukassa kohta, kun se on kolahtanut postiluukusta? Vai onko se kenties mennyt jättepaperipussin mukana paperinkeräykseen?

Eipä hätää tähän olemassa myös ratkaisu. Tilaa jäsenlehtemme PDF-tiedostona sähköpostiisi. Luonto kiittää – paperia ei tuhlaannu turhaan - suoraan postista kierrätykseen

Sinun täytyy vain ilmoittaa Suomen Ladun jäsenrekisteriin, että haluat jäsenyhdistyksen tiedotteet vain sähköisenä.

Voit lähettää sähköpostin Suomen Latuun osoitteella jasenpalvelu@suomenlatu.fi tai puh. 09 8567 7450

Jos valitset sähköposti-KIISAN, niin silloin et saa printtiversiota postitse.

email@Kiisa email@Kiisa email@Kiisa

*Topspuikko- ja pöckelömetsä
Kevolla (Reiskan kuvat)*

Kaksi vaellusta Kevolla; 1980 ja 2020

Olen usein törmännyt kirjoituksiin, joissa neuvotaan vaeltamaan Kevon retkeilyreitti etelästä pohjoiseen. Perusteluina on ollut, että kanjonin mahtavin rotko avautuu silmien eteen suht` tasaisen tunturimaaston ja -koivikon jälkeen niin lähes henki salpautuu. Voihan se olla niinkin, mutta me valitsimme Kevon kanjonin kulkusuunnaksi pohjoisesta etelään. Siinäkin on puolensa. Perusteluina voisin esittää seuraavia muistikuvia vaelluksetamme.

Lähtöpaikkana oli Kenestupa Utsjoelle tien varrella. Nousimme tunturikoivikkoon melkoista ylämäkeä ja vaihtelevan maaston jälkeen avautui kanjonin pohjoispää leveänä jokiuomana. Jokivarressa löytyi kyltti, joka salli leiriytymisen pitkän matkapäivän päätteeksi.

Jatkoimme matkaa jokea seuraillen. Muutamissa kohdissa oli kahlauspaikkoja, koska paikoin oli kallioseinät ainojen vieressä. Eräs kahluupaikka oli melko leveä ja päätimme suosiolla riisua vaellushousut rinkan päälle ja saapat kädessä kahlattiin hiekkapohjaista jokea, joka syveni puoleen reiteen. Kulku hidastui vuolaan virran takia. Olihan siinä parasta pysyä pystyssä. Sen tiesivät myös jokivarren pusikoissa olevat hyttysparvet. Ne hyökkäsivät kimppuumme sellaisella voimalla, että ainakin minulle tuli melkoinen paniikki päästä kuivalle maalle ja ylemmäs tuulisemmalle kumpareelle.

Matka jatkui ja reitti nousi ylös tunturiylängölle. Siellä tunturikoivikko muuttui lähes aavemetsäksi. Kaikki koivut olivat kuivuneet pystyyn. Jäljellä oli vain parimetriset puoliksi lahoavat pötkelöt. Sen olivat saaneet aikaan tunturimittarin toukat, jotka olivat useampana vuonna syöneet koivut puhtaiksi lehdistä. Viimein puut olivat kuolleet. Vastaavia tuhoja on ollut muuallakin lapin koivikoissa. Samalla kiinnitin huomiota aivan maan rajassa olevaan kasvustoon. Sillä kasvoi sakeana pallopäisiä tikkuja. Ajattelin, että olinpa löytänyt paikan jossa kasvoi ”topspuikkoja”

Kevon kanjonin kasvimaailma on muutenkin erikoinen. Siellä kasvaa eräs saniaislaji, jota ei tavata missään muualla. Emme kuitenkaan voineet tutkia maastoa tarkemmin, koska vaellusreitiltä poikkeaminen oli kiellettyä.

Eräänä päivänä pidimme taukoa sivulta Kevojokeen laskevan puron törmäällä, kun takaa alkoi kuulua aikamoinen puheen kalkatus. Perässämme marssi kolme naisihmistä, joiden vaatetus ja kantamukset herättivät melkoista kummastusta. Vaatetus oli enemmänkin sopiva johonkin kaupunkipuistoon tai rannalle. Sortsit jalassa ja lyhythihaiset paidat päällä. Kantamuksina kuitenkin rinkantapaiset reput selässä ja erilaisia pussukoita olkapäillä. Kaiken huippuna ainakin kahdella vaeltajalla oli jalassa varvassandaalit! Sellaiset muoviset läpyskät jalan alla ja varpaitten välistä muovinen nauha. Kiire naisilla oli kova, eivät ehtineet paljon kuulumisia kertoilla, kun matka jatkui.

Kun sitten saavuimme Fjellun putoukselle, muita kulkijoita ei näkynyt. Putouksen luona oli hyvä paikka leiriä. Vieressä oli myös ränsistynyt kammi, josta ei ollut yöpaikaksi. Oli helteinen päivä ja seuraava yö. Kun aurinko nousi aamuyöstä viereisen törmän takaa, niin herätys oli äkkinäinen. Syöksyimme peräkanaa teltan kuumuudesta ulos. Fjellulta noustiin taas melkoista mäkeä ylös tunturiylängölle ja matkan varsinaimem päämäärä lähestyi. Polku kulki jo lähellä kanjonin reunaa, kun koko rotkon jylhyys paljastui silmien eteen. Moskuskaidi idässä ja Fiellugeädgeskaidi lännessä seisoivat komeina kurun kahden puolen. Polku jatkui etelään kohti Ruktajärveä ja Luomusjärviä. Siellä leiriydyttiin lähelle autiotupaa ja kerrattin kartasta vaelluksen kokemuksia.

Sitten niitä perusteluja, miksi ei ole hassumpi idea kulkea Kenestuvalta kohti Luomusjärvien harjua. Ensinnäkin vaelluksen ensimmäiset etapit olivat tunturimaastoa parhaimmillaan helppoa kangasmaastoa ja vaativampia kivikkoisia rinteitä ja jokivarsia. Varsinainen Kevo alkoi hahmottua parin päivän jälkeen, kun rinteet jyrkkenivät ja joki ahtautui paikoin kapeaan solaan. Fjellu antoi ensimmäiset merkit kanjonin mahtavuudesta. Kun sitten Kevon seinä viimein oli edessä, niin sieltä oli hyvä näköala pohjoiseen ja koko vaellusreitit vaihtelevuuteen. Jäljellä oli vielä sokerit pohjalla. Luomusjärvet ja niiden välissä oleva n. 3km kapea harju.

Tarun mukaan elelivät ensimmäiset ihmiset aikojen alussa juuri siellä, neitseellisenä päilyvän järven rannoilla ja järveä halkovan harjanneniemekkeen vaiheilla. Itse harju on syntynyt siten, että Eeva sai luomistapahtumien kunakin seitsemänä päivänä lapsen, jonka hän kuitenkin kätki rantapensaikkoon. Ilkeät haltijat, guffittarit,

muuttivat lapset harjun kumpareiksi ja siellä nuo onnettomat tänäkin päivänä kyyröttävät pitkänä rivinä. Eikä itse Luojakaan halunnut Eevaa armahtaa, koska tämä oli hävennyt lapsiaan ja heidät piilottanut.

Niinpä näkee nykyinenkin kulkija, kun harjua Luomusvaaralta katselee, seitsemän peräkkäistä kukkulaa, kuin lohikäärmeen sakaraisen selkäkyömyyn, kohoavan Luomusjärven aalloista ja jakavan järven pitkittäin kahtia.

(Kullervo Kemppinen: Poropolku kutsuu 1962)

Ruktajärven telttailualue

Näissä harjuharjumaisemissa Hanna lähti omalle vaellukselleen *(kuva Hanna)*

Samoilla poluilla 40 vuotta myöhemmin

Kuulas syyspäivä. Takana yö bussissa, paikat jäykkänä, väsy painoi. Kun sain rinkan selkääni Sulaojan parkkipaikalla, alkoi vatsan pohjassa tuntumaan kutinaa. Edessä oli Kevon luonnon puisto, ja lähdin kevein askelin ja hymyssä suin kohti Ruktajärven autiotupaa ja leiripaikkaa. Maasto Sulaojalta Ruktajärvelle oli nautinnollisen hyvää. Oli hiekkaharjuja, ihania kanervikoita ja katajapuskia sekä tasaisia polkuja, jossa matka taittui reipasta vauhtia. Kävellessä ajatukset lensivät tuulen mukana ja jalat kulkivat melkein kuin itsestään eteenpäin. Omat ajatukset, maisemien ja luonnon pienien yksityiskohtien ihailu sai ajantajun unohtumaan. Ruktajärveltä löytyi autiotupa, kotalaavu sekä monia hyviä ja tasaisia telttapaikkoja järvinäköalalla varustettuna. Iltakahvi iltaruskossa kaikessa rauhassa retkiruuan jälkeen täydensi fiiliksen, että nyt sitä todellakin mennään ja nautitaan luonnosta, otetaan kaikki irti siitä, että ei ole kiire mihinkään.

Ruktajärveltä matka jatkui Fjellun putoukselle. Pikkuhiljaa maasto muuttui helposta hiekkaharjuista tunturikoivikoiksi ja tunturiylängöiksi. Polut olivat hyviä, ajoittain kivisiä, ja jalat pääsivät ottamaan tuntumaa rappusista ja korkeuseroista.

Kevon luonnonpuisto on perustettu 1956

Olin lukenut matkakertomuksia reitistä, jonka takia matka taittui suurin odotuksin, koska edessä oli Kevon kanjonin eteläinen pää. Kevon kanjoni avautui tunturikoivumetsän päätteeksi. Kanjoni oli vaelluksen mahtavin nähtävyys, ja sen äärellä tunsin itsensä kovin pieneksi. Kanjoni on paikoin 80 metriä syvä ja yli 40 km pitkä. Kevon kanjoni on Suomen suurin rotkolaakso, ja iältään miljoonia vuosia. Pitkän aikaa teki mieli vain seisoa ja ihastella kanjonia, sekä yrittää sisäistää kuinka suuri se on. Matka jatkui Kevon kanjonin reunaan myöden Fjellun putoukselle. Fjellun putous on Suomen suurimpia putouksia, 26 m korkea. Ennen kuin pääsi Fjellun turvekammelle, piti ylittää Fjellujoki. Fjellujoki laskee Kevojokeen, ja joen ylityspaikalle on laitettu vaijeri auttamaan ylityksessä. Nyt vettä oli vain polviin asti, ja ylittäminen onnistui kovasta virrasta huolimatta suhteellisen helposti. Kesän alussa joen ylitys on varmasti haastavampaa, kun vettä on paljon enemmän. Fjellun putous on hieno kaksi portainen putous, jota voisi ihastella vaikka koko illan. Teltan alle laitoin tarjolla olleita puuritulöitä ”näkkäreitä”, jotta mahdollinen maakosteus pysyi teltasta pois. Fjellun putouksella yöpyi myös muita vaeltajia ja putouksen kohina tuuditti päivän kävelyn jälkeen useamman teltan vaeltajat nopeasti uneen.

Fjellulta eteenpäin matka alkoi ensimmäiseksi reippaasti rappusien nousemisella kanjonin yläreunalle. Aamutuimaan nousu herätti hyvin lihakset päivän vaellukseen ja rinkan painoa kantaen sai hien pintaan muutamassa minuutissa. Tunturiylängöllä syksyn ruska avautui eteen mielettömän hienosti. Maakasvillisuus, kanervat, juolukat, vaivaiskoivut jne olivat ihanan värikkäitä. Ruska oli viime syksynä pitkästä aikaan mielettömän hienoa. Ruskan värit keltaisista oranssiin, punaisesta violettiin ja kaikki värit näiden väliltä löytyivät yhdellä katsella. Oli ihana pitää taukoa, nauttia aurinkoisesta säästä, makoilla jänkhällä ja syödä kaarnikoita samalla kuin ihaili maisemaa, joka jatkui silmän kantamattomiin.

Tekstit ja kuvat: Reiska 1980 ja Hanna 2020

Posti Green

[mail:tiirismaan.latu@gmail.com](mailto:tiirismaan.latu@gmail.com)www.tiirismaanlatu.fi

Jäsentietoja

Tiirismaan Ladussa oli marraskuussa 2020 1671 maksanutta jäsentä. Lisäksi jäsenlistalla on noin sata jäsentä, jotka eivät olleet jäsenmaksua maksaneet. Mikäli jäsenyyden haluaa lopettaa, niin siitä täytyy ilmoittaa Suomen Ladun jäsenpalveluun [jasenpalvelu\(a\)suomenlatu.fi](mailto:jasenpalvelu(a)suomenlatu.fi) tai 09 8567 7450

Kiisa 2/2021

Julkaisija: Tiirismaan Latu ry www.tiirismaanlatu.fi

email: tiirismaan.latu@gmail.com

Toimitussihteeri: Reino Koho email: kohoreino@gmail.com

Kirjapaino: M&P Paino Oy, Lahti

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava Kiisa ilmestyy syyskuussa 2021

Aineistot lehteen jätettävä 15.8.2021 mennessä toimitussihteerille.

email: kiisa.tiirismaa@gmail.com

Kevon hiekkarantoja (Reiskan kuva)